

Sygn. akt II KK 25/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Roman Sądej

Protokolant Anna Janczak

w sprawie A. M.

skazanej z art. 284 § 2 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 kpk

w dniu 19 lutego 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

na korzyść skazanej

od wyroku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 28 listopada 2011 r.,

**na podstawie art. 537 § 2 kpk i art. 632 § 2 kpk uchyla
zaskarżony wyrok i ;**

**- umarza postępowanie o czyn z pkt 2, obciążając kosztami
procesu w tej części Skarb Państwa,**

**- przekazuje sprawę w zakresie czynu z pkt 1 Sądowi
Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W. wyrokiem nakazowym z dnia 11 marca 2011 r., prawomocnym z dniem 19 maja 2011 r. uznał A. M. za winną tego, że w okresie od dnia 8 czerwca 2010 r. do dnia 29 lipca 2010 r. w W. przy ul. D. na Poczcie Polskiej

numer ..., działając czynem ciągłym dokonała przywłaszczenia powierzonego mienia w łącznej kwocie 3020,81 zł, poprzez przyjęcie i potwierdzenie odciskiem imiennie przydzielonego datownika czterech wpłat, a następnie niezarachowanie ich na rachunki bankowe zgodnie z danymi zawartymi na dowodach wpłat, czym działała na szkodę Poczty Polskiej, tj. czynu z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., po czym na podstawie art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 58 § 3 k.k. wymierzył oskarżonej karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w rozmiarze 20 godzin miesięcznie i podjął inne rozstrzygnięcia.

Tenże Sąd wyrokiem z dnia 28 listopada 2011 r., uznał A. M. za *winną dokonania dwóch, pozostających w zbiegu realnym, przestępstw z art. 284 § 2 k.k., polegających na tym, że:*

- 1) *w dniu 7 czerwca 2010 r. w W. będąc zatrudniona na stanowisku asystenta w Urzędzie Pocztowym nr .. przy ul. D. przywłaszczyła powierzone jej mienie ruchome w postaci pieniędzy w kwocie 588,10 zł i 195,50 zł w ten sposób, że posługując się imiennym datownikiem i podpisem pobrała od klienta Poczty Polskiej pieniądze w w/w kwocie, a następnie pobranych pieniędzy nie zaksięgowwała, czym działała na szkodę Poczty Polskiej S.A. /.../,*
- 2) *w dniu 5 lipca 2010 r. w W. będąc zatrudniona na stanowisku asystenta w Urzędzie Pocztowym nr ... przy ul. D. przywłaszczyła powierzone jej mienie ruchome w postaci pieniędzy w kwocie 684,50 zł w ten sposób, że posługując się imiennym datownikiem i podpisem pobrała od klienta Poczty Polskiej pieniądze w w/w kwocie, a następnie pobranych pieniędzy nie zaksięgowwała, czym działała na szkodę Poczty Polskiej S.A. /.../,*

i za każdy z tych czynów skazał ją na kary po 10 miesięcy pozbawienia wolności. Następnie Sąd wymierzył karę łączną roku pozbawienia wolności, warunkowo zawieszając jej wykonanie na okres próby 4 lat, na podstawie art. 72 § 2 k.k. orzekł obowiązek naprawienia w całości szkody przez zapłatę 1468,10 zł poszkodowanemu oraz obciążył oskarżoną kosztami sądowymi.

Ten wyrok uprawomocnił się z dniem 6 grudnia 2011 r.

Wyrok został zaskarżony w całości, na korzyść skazanej przez Prokuratora Generalnego, który zarzucił „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego, to jest art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., stanowiące bezwzględłą przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 8

k.p.k., polegającą na wydaniu przez Sąd Rejonowy w W. w dniu 28 listopada 2011 r. wyroku skazującego A. M. za czyn opisany w pkt II z art. 284 § 2 k.k., popełniony w dniu 5 lipca 2010 r., pomimo tego, że stanowił on element czynu ciągłego z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełnionego w okresie od dnia 8 czerwca 2010 r. do dnia 29 lipca 2010 r., za dokonanie którego została ona wcześniej skazana prawomocnym wyrokiem tego sądu z dnia 11 marca 2011 r., sygn. X K ... .”

Prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i umorzenie postępowania karnego przeciwko A. M. o czyn opisany w pkt II na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. w zw. z art. 537 § 2 k.p.k., a w pozostałym zakresie przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja, wywiedziona na korzyść skazanej, jest oczywiście zasadna w całości i dlatego mogła być uwzględniona na posiedzeniu (art. 535 § 5 k.p.k.).

Nie budzi wątpliwości, utrwalone m.in. w judykaturze, aprobowane przez obecny skład Sądu Najwyższego, stanowisko, że prawomocne skazanie za czyn ciągły (art. 12 k.k.) stoi na przeszkodzie ze względu na treść art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., ponownemu postępowaniu o później ujawnione zachowania, będące elementami tego czynu, które nie były przedmiotem wcześniejszego osądzenia (patrz uchwały: z dnia 21 listopada 2001 r., I KZP 25/01 – OSNKW 2002, z. 1 – 2, poz. 2, z dnia 15 czerwca 2007 r., I KZP 15/07 – OSNKW 2007, z. 7 – 8, poz. 55, wyrok z dnia 5 stycznia 2011 r., V KK 64/10 – OSNKW 2011, z. 2, poz. 14). Aktualne są również motywy tego stanowiska i nie ma potrzeby ich tutaj przytaczać.

Porównanie opisu przypisanego czynu w tamtej sprawie X K ... z opisem czynu z pkt II osądzanego w niniejszej sprawie oraz ich kwalifikacji prawnych, prowadzi do oczywistego wniosku, że ten ostatni czyn jest elementem czynu ciągłego wcześniej przypisanego oskarżonej. Na skutek późniejszego ujawnienia czynu z pkt II nie został wymieniony jako składnik czynu ciągłego objętego zarzutem w sprawie X K ..., lecz w rezultacie skazania za ten czyn doszło do skazania za czyn z pkt II niniejszej sprawy. Tym samym, wystąpiła tzw. bezwzględna przyczyna odwoławcza, określona w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. - orzeczenie co do tego czynu zostało wydane pomimo to, że postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało już prawomocnie zakończone.

Uchylenie wyroku w całości wynikało z potrzeby uwzględnienia, że nie mogło się ostać rozstrzygnięcie o karze łącznej i jej warunkowym zawieszeniu oraz o

naprawieniu w całości szkody oraz z tego powodu, że orzeczenie co do czynu z pkt I nie będzie mogło pozostawać bez związku z orzeczeniem co do czynu ze sprawy X K ... tego Sądu, którą przekazano do ponownego rozpoznania po uchyleniu wyroku (sprawa II KK 24/11 Sądu Najwyższego).